

PARAULES DE VIDA

La família de Jesús

En els evangelis sinòptics se'ns narra un esdeveniment de la vida pública de Jesús on està també present Maria. Estant predicant el Senyor, es van presentar la seua mare i els seus germans i intentaven parlar amb Ell. Quan li ho van dir a Jesús, la seua reacció no deixaria de sorprendre als qui la van escoltar: «Qui és la meua mare i qui són els meus germans?... Aquests són la meua mare i els meus germans. El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meua germana, la meua mare» (Mt 12,48-50; Mc 3,33-35). En l'evangeli de Lluç se'ns presenta una altra versió de les paraules de Jesús: «La meua mare i els meus germans són els qui escolten la Paraula de Déu i la posen en pràctica» (Lc 8,21). Aquesta guarda relació amb un altre esdeveniment que se'ns narra en el mateix evangeli: en una altra ocasió, mentre Jesús predicava, una dona li va dir: «Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar». A aquest elogi Jesús va respondre: «Millor, sortosos els qui escolten la Paraula de Déu i la guarden» (Lc 11,27-28). El fer la voluntat de Déu de Mateu i Marc, s'ha interpretat per Lluç com escoltar la seua paraula i complir-la.

Jesús està unit a Maria per un doble vincle. D'ella ha rebut el cos humà i aquest fet fa que existisquen entre ells els llaços humans de carn i sang. Però Jesús, sent fill de Maria segons la humanitat, és també el Fill de Déu segons la di-

vinutat, de manera que ella ha pogut ser la seua mare perquè ha cregut. Maria està plenament unida a Crist, tant pel vincle de la sang com pel de la fe obedient a la voluntat del Pare. En ella, aquestes dues dimensions són inseparables.

En les seues paraules, Jesús ens insinua dues coses: en primer lloc que el que és decisiu per es-

tar en comunió amb Ell no són els vincles de la carn i de la sang, sinó els de la fe i l'obediència al seu Pare. Maria ha viscut plenament en l'àmbit d'aquesta fe viva i, per això, no s'ha d'entendre aquestes paraules com a menyspreu a la seua persona, sinó com una indicació del que en ella és veritablement gran. En segon lloc, açò fa possible que la família de Jesús no es limite al parentiu carnal, sinó a tots aquells que tenen una fe viva perquè escolten la Paraula de Déu i la compleixen.

Durant l'estiu, i de manera especial aquests primers dies del mes de setembre, en la Santa Església Catedral se celebra la solemnitat de la Mare de Déu de la Cinta, i en molts dels nostres pobles i ciutats es viuen amb alegria les festes majors en honor de la Mare de Déu amb distintes advocacions: ¿Quina és la raó profunda que fa que la Mare de Déu estigui tan present en la fe dels senzills i que el poble cristià la venere amb tanta alegria? El sentit de fe ens porta a descobrir que també nosaltres formem part de la família de Jesús, d'eixa família en la qual Maria ocupa un lloc únic i singular, no sols perquè és la Mare del Senyor segons la carn, sinó perquè el testimoni de la seua obediència a la voluntat de Déu ens anima a tots en el camí de la fe i ens enforteix en les dificultats de la vida.

Que ella ens beneeixi i ens empare a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per viure ara (II)

El budisme, el taoisme o bé el judaisme, per citar, tan sols, tres de les grans tradicions espirituals de la humanitat, són anteriors al cristianisme, molt més remotes en el temps, però això no les converteix en opcions escleròtiques o bé obsoletes. De fet, el budisme, que neix en el segle V abans de Crist, està experimentant una gran emergència en el vell continent i la seva antiguitat no és problema, ni la converteix en un misatge anacrònic.

Els homes seguim patint i tenint la mateixa necessitat d'alliberament i el camí budista té la seva plausibilitat.

Una de les observacions que més habitualment es formula és que aquesta opció de vida és un anacronisme, que tenia sentit en un temps remot, però que en la nostra societat fragmentada, ultratecnològica, hipercompetitiva i hiperconsumista, aquesta opció és una rêmora del passat, un residu històric que, a poc a poc, anirà dissolent-se, perdent pistonada, com ha passat amb altres institucions del passat, amb alguns sistemes polítics i oficis que havien estat rellevants socialment.

No és estranya aquesta associació. La fe cristiana, la seva doctrina, les festes litúrgiques i les seves regles morals de comportament, tot això, per-

tanyia, en gran part, al patrimoni cultural que inspirava la vida social, però en pocs decennis ha anat dissolent-se en l'atmosfera. Formava part integrant del món. Ho respiraven a casa, a taula, a l'escola, en el carrer, però aquest imaginari s'ha esmicolat en mil bocins i només queden petites comunitats que li'n donen sentit i nòmades que cerquen escalf per la ciutat. En pocs decennis, s'ha posat de manifest que aquell conjunt de mites, de tradicions, de rituals i de creences no ha estat transmès a les noves fornades.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

La familia de Jesús

En los evangelios sinópticos se nos narra un acontecimiento de la vida pública de Jesús donde también está presente María. Estando predicando el Señor, se presentaron su madre y sus hermanos e intentaban hablar con Él. Cuando se lo dijeron a Jesús, su reacción no dejaría de sorprender a quienes la escucharon: «¿Quién es mi madre y quiénes son mis hermanos?... Estos son mi madre y mis hermanos. El que haga la voluntad de mi Padre que está en los cielos, ese es mi hermano y mi hermana y mi madre» (Mt 12,48-50; Mc 3,33-35). En el evangelio de Lucas se nos presenta otra versión de las palabras de Jesús: «Mi madre y mis hermanos son estos: los que escuchan la Palabra de Dios y la cumplen» (Lc 8,21). Esta guarda relación con otro acontecimiento que se nos narra en el mismo evangelio: en otra ocasión, mientras Jesús predicaba, una mujer le dijo: «Bienaventurado el vientre que te llevó y los pechos que te criaron». A este elogio Jesús respondió: «Mejor, bienaventurados los que escuchan la Palabra de Dios y la cumplen» (Lc 11,27-28). El hacer la voluntad de Dios de Mateo y Marcos, se ha interpretado por Lucas como escuchar su palabra y cumplirla.

Jesús está unido a María por un doble vínculo. De ella ha recibido el cuerpo humano y este hecho hace que existan entre ellos los lazos humanos de carne y sangre. Pero Jesús, siendo hijo de María según la humanidad, es también el Hijo de Dios según la divinidad, de modo que ella ha podido ser su madre porque ha creído. María está plenamente unida a Cristo, tanto por el vínculo de la sangre como por el de la fe obediente a la voluntad del Padre. En ella, estas dos dimensiones son inseparables.

En sus palabras, Jesús nos insinúa dos cosas: en primer lugar que lo que es decisivo para estar en comunión con Él no son los vínculos de la carne y de la sangre, sino los de la fe y la obediencia a su Padre. María ha vivido plenamente en el ámbito de esta fe viva y, por ello, no hay que entender estas palabras como menosprecio de su persona, sino como una indicación de lo que en ella es verdaderamente grande. En segundo lugar, esto hace posible que la familia de Jesús no se limite al parentesco carnal, sino a todos los que tienen una fe viva porque escuchan la Palabra de Dios y la cumplen.

Durante el verano, y de manera especial estos primeros días del mes de septiembre, en la Santa Iglesia Catedral se celebra la solemnidad de la Virgen de la Cinta, y en muchos de nuestros pueblos y ciudades se viven con alegría las fiestas mayores en honor de la Virgen bajo distintas advocaciones: ¿Cuál es la razón profunda que hace que la Virgen María esté tan presente en la fe de los sencillos y que el pueblo cristiano la venera con tanta alegría? El sentido de fe nos lleva a descubrir que también nosotros formamos parte de la familia de Jesús, que en esa familia María ocupa un lugar único y singular, no sólo porque es la Madre del Señor según la carne, sino porque el testimonio de su obediencia a la voluntad de Dios nos anima a todos en el camino de la fe y nos fortalece en las dificultades de la vida. Que ella nos bendiga y nos ampare a todos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

L'Adoració Nocturna diocesana pelegrina a la Catedral per celebrar la Festa de les Espigues

El dissabte dia 10 de juny, a la Catedral de Tortosa, les seccions de l'Adoració Nocturna de la Diòcesi van celebrar

la Festa diocesana de les Espigues per donar gràcies al Senyor, present en l'Eucaristia, dels innombrables beneficis que ens conce-

deix. També varem fer l'ofrena floral a la Mare de Déu de la Cinta, posant-nos als seus peus, demanant la seva intercessió davant el seu Fill perquè ens doni moltes vocacions sacerdotals i fidels adoradors per als nostres grups.

Van haver moltes confessions. Es va resar per les intencions del Sant Pare, al mateix temps que es va poder gaudir de les indulgències de l'Any Jubilar atorgat pel 400è aniversari de l'erecció canònica de la Reial Arxiconfraria de la Verge de la Cinta.

Després de la Santa Missa es va venerar la relíquia de santa Cinta.

Josep-Francesc Ferrer
President de l'Adoració
Nocturna diocesana

Festa de la Unció dels Malalts

El diumenge 11 de juny, Festa de la Santíssima Trinitat, les parròquies de Corbera d'Ebre, Gandesa i Pinell de Brai van celebrar la Festa de la Unció dels Malalts, una festa arrelada en les tres parròquies on un centenar de persones van poder participar d'aquest sagrament.

Un sagrament que dóna força per viure la malaltia i la vellesa amb un esperit cristià; també és un testimoni per a la comunitat veure que aquest sagrament passa d'estar a la penombra a viure's en comunitat.

Donar gràcies a totes les persones que van rebre el sagrament perquè el seu testimoni és un do de la presència de Crist Ressuscitat.

Mn. Jordi Centelles
Rector de Corbera, Gandesa
i Pinell de Brai

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús s'ha fet miques, es fa miques per nosaltres. És l'Eucaristia. Ens demana que ens lliurem, que ens fem miques pels altres» (18 de juny).

@Pontifex: «Ningú de nosaltres no és una illa, autònom i independent dels altres: només podem construir el futur junts, sense excloure ningú» (20 de juny).

@Pontifex: «No mirem a una altra banda davant les noves formes de pobresa i de marginació que impedeixen a les persones viure dignament» (21 de juny).

@Pontifex: «No ens deixem desviar per les falses savieses d'aquest món, seguim a Jesús, única guia segura que dóna sentit a la nostra vida» (22 de juny).

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Marc, Evangelista, del Mas de Barberans

La segona setmana del mes de juny, la parròquia de Sant Marc, Evangelista, del Mas de Barberans, comarca del Montsià, ha tingut la Visita Pastoral del bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent. El programa de la visita s'ha desenvolupat en diversos dies: visita a l'escola de primària del poble, es va fer la visita a unes tretze cases on hi ha gent gran, es va fer una visita a l'Ajuntament on va ser rebut per l'Alcalde, Sr. Josep M. Lleixà. Una trobada amb el Consell Parroquial. La Visita Pastoral va concloure el diumenge 11 de juny amb la Missa Estacional.

Fou una celebració solemne de l'Eucaristia on la gent hi participà amb els cants litúrgics que s'havien assajat prèviament. A tots ha quedat un bon record d'haver pogut comptar amb la presència del seu Pare i Pastor durant aquella setmana pels carrers del poble i parlant amb la gent.

Mn. Ferran Aspa

La Delegació de Missions celebrà la darrera reunió del curs a Gandesa

El diumenge 11 de juny, la Delegació de Missions celebrà la darrera reunió del curs a Gandesa. A les 12 h, vam arribar a la parròquia de l'Assumpció de Maria, on vam ser rebuts per alguns membres de la comunitat. Al costat de la porta es van exposar alguns productes de «Comerç Just», per tal que si algú desitjava col·laborar amb l'ajut als nostres missioners diocesans, ho tingués al seu abast.

A les 12.30 h, compartírem l'Eucaristia amb la comunitat parroquial. Celebració en la qual van rebre el sagrament de la Unió de Malalts cinquanta-tres feligresos.

Tot seguit, la Delegació de Missions, presidida pel delegat diocesà, Mn. Antoni Borràs, vam celebrar la reunió de fi de curs al saló parroquial segons l'Ordre del Dia previst i, en acabar, vam compartir un dinar de germanor. Donem gràcies a Déu per la bona acollida que vam trobar a la parròquia de l'Assumpció de Maria de Gandesa, tant per part del seu rector, Mn. Jordi Centelles, com per part de la comunitat parroquial.

Delegació de Missions

AGENDA

- ▶ **Del 2 al 10**, Catedral, a les 19.30 h, Novena a la Mare de Déu de la Cinta. / Tortosa, a les 20 h, ofrena de flors i fruits a la Mare de Déu de la Cinta.
- ▶ **Dissabte 9**, Jesús, Casa Mare Germanes de la Consolació, a les 18 h, professió perpètua de dues germanes.
- ▶ **Diumenge 10**, Catedral, a les 10 h, presentació dels xiquets a la Mare de Déu i homenatge a les Cintes presents. / A les 11 h, Missa de l'Octava, presidida pel Sr. Nunci de Sa Santedat a Espanya, i benedicció de l'escultura de la nova imatge de la Mare de Déu de la Cinta.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Beat Bonaventura de Forlí, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Re-

gina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16. 18-23 (o bé, més breu: Mt 1,18-23)]. Naixement de la Benaurada Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V). *Urgell* (territori de Catalunya): Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; Mare de Déu de Meritxell (Principat d'Andorra): patrona principal d'Andorra; sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu del

Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustiniana; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, preveres dominicans i màrtirs a Omura; beat Jacint Orfanell, màrtir, nat a la Jana (Maestrat).

Diumenge XXI de durant l'any

COMENTARI

M'heu afalagat, Senyor

L'última confessió de Jeremies culmina amb un acte de fe total en el Senyor a qui *ha confiat la seva causa*.

Abans s'havia proposat de *no pensar-hi més en el Senyor i no parlar més en el seu nom*: perquè la fidelitat al Senyor li portava conseqüències molt dures.

Però Déu no li és un estrany: *la paraula seva és en el meu cor un foc que crema*.

Comença la 2a part de Romans amb exhortació cultural: *Per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir els vostres cossos com una víctima viva, santa i agradable*.

Oferir el propi cos es diferencia del culte de l'A.T. on el sacerdot ofería el cos d'uns animals sacrificats. Suposa oferir tot el que som desmarcant-nos del *món present* i deixant-nos *renovellar en la manera de veure les coses*. Aquest és *el culte veritable, agradable a Déu*.

Immediatament després de la confessió de fe en Jesús com *el Messies, el Fill del Déu viu*, i de la lloança del Mestre (*Sortós de tu, Simó*), pensant fer-li un favor Pere es posà a renyar Jesús: «*De cap manera, Senyor!*»

L'encert parcial de la resposta a Cesarea de Filip deixa pendent quin tipus de messies és Jesús. Pere reflecteix l'expectativa messiànica triomfalista.

Per això *Jesús li diu: «Ves-te'n darrere meu, Satanàs»*. L'essència del deixeble és anar darrere el Mestre, que és qui marca el camí.

Si algú vol venir darrere meu, que es buidi ell mateix: no per quedar buit sinó per omplir-se de Crist i d'Evangelí.

Prendre cadascú la seva creu és viure seguint l'estil de Jesús. *Im'acompanyi*: ser «de» Crist és ser «com» Crist.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre dels meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdre, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. ¿Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? ¿Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres».

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volveré a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, qué es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios». Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué le servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta».